

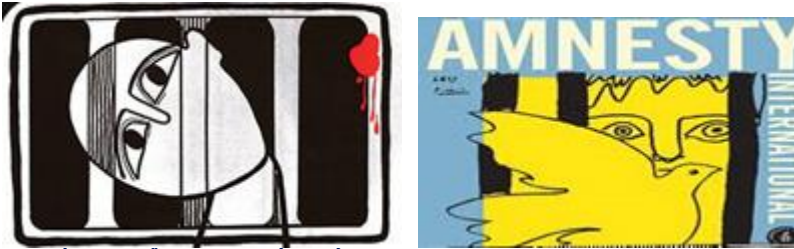
Bồ Câu Giấy

Ông Tù trạc 65 tuổi, tóc bạc trắng, người Sài Gòn, vẻ học thức, phúc hậu. Vào phòng, ông ngồi tại chỗ, không nói chuyện với ai. Tôi hỏi Tới, thằng con ròm của tôi. Tới 30 tuổi, vào tù vì tội ở trong tổ chức Vượt Biên. Nó làm tà lọt, chuyên đi đưa tin, đem vàng đi bán lấy tiền cho đàn anh. Nó xả thân làm việc này mong được cho đi khi tàu làm cuộc vượt biên. Tới nhận tôi là bố. Nó lo chuyện lấy cơm canh cho tôi. Nó biết nhiều chuyện trong phòng. Tôi hỏi:

- Ông già ấy tội gì mà bị bắt ?”

Tới trả lời:

- Ông ấy đem bồ câu đi tặng người ta.”



Bồ Câu Ân Xá Quốc Tế – Amnesty International

Chờ cho tôi ngạc nhiên, nó mới nói rõ câu chuyện. Ông già tóc bạc mới từ Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu sang. Ông là dược sĩ – pharmacien – con trai ông là pharmacien hiện ở bên Pháp. Hai ông bà ở Sài Gòn. Nhờ có chi viện từ Pháp về, ông bà sống không đến nỗi vất vả. Như mọi người Sài Gòn, cuộc sống của ông bà già buồn trôi trong thành phố Sài Gòn nay đầy cờ đỏ. Ông già và anh cháu – không biết cháu ông hay cháu bà – đi mua giấy ve chai một mặt có chữ, một mặt trắng, làm một cái mộc gỗ hình con chim bồ câu. Hai chú cháu cắt giấy thành từng tấm carte, in hình chim bồ câu lên, đem tập carte vào những xóm nhà, tặng mỗi nhà một carte, với lời chúc:

“Mong chim bồ câu hoà bình mang niềm vui đến nhà ông bà.”

Công An bắt ông già và anh cháu. Nằm phơi rốn ở Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu, Trung Tâm Thẩm Vấn Nhân Dân của Sở Công An Thành Hồ, chịu thẩm vấn ít nhất là 5, 6 tháng, hai chú cháu nay bị đưa sang Nhà Tù Chí Hoà. **Vụ này xảy ra năm 1985.** Kể lại để nhớ những năm trước năm 1990 – năm Tượng Thánh Tổ CS Lenin, Tượng Độc Tài Chúa Stalin bị nhân dân các nước Đông Âu cho ra nằm ở những bãi rác – bọn Bắc Việt Cộng xiết cổ nhân dân Quốc Gia Việt Nam Cộng Hoà bại trận nghiêm ngặt đến như thế nào. Người đi chúc bình an cho đồng bào, tặng đồng bào con chim Bồ Câu biểu tượng của hoà bình, biểu tượng in trên giấy – việc làm vô thường, vô phạt – bị bọn Công An Cộng Sản bắt giam cả năm trời. Chúng nghi người này ở trong một tổ chức phản động, có thể nhận lệnh đi làm việc chúc lành, tặng Bồ Câu từ một tổ chức người Việt chống Cộng nào đó ở hải ngoại. Chúng nghi hai người đi làm quen để rồi kêu gọi chống đối. Câu này người ta đã nói lâu rồi:

- *Bọn Cộng Sản sợ cả cái bóng của chúng nó.*

Tôi nói lên sự ngạc nhiên và không tin của tôi:

- Chỉ đi phát Bồ Câu với lời chúc bình an thôi mà bắt người ta. Vô lý.

Ông Tù nằm gần chỗ tôi nói:

- Tại ông ấy phát Bồ Câu Giấy nên chúng nó bắt ông. Nếu ông ấy đi phát Bồ Câu Thịt, chúng nó không bắt ông ấy đâu. Chúng nó còn tổ chức chào đón ông để chúng nó ăn có vài con bồ câu.

Người nói câu đó là một ông linh mục. Linh mục Nguyễn Hoàng Hai, bị bắt vì tội tổ chức vượt biên. Ông nói ông là thư ký của Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình. Ông trạc 50 tuổi, khổ người hơi đầy, vui tính, sống dễ, hay nói đùa. Ông nói rớn cả chuyện trong Kinh Thánh:

- Những người già không phải xuống Địa Ngục. Vì trong Địa Ngục đầy tiếng than khóc và nghiến răng.

Người già đâu còn răng mà nghiến.

Ông kể trong Toà Tổng Giám Mục có ma. Nhiều ông linh mục thấy ma: ma là một ông già Pháp, ban đêm hiện ra đi trong hành lang.

Tôi gọi ông là Cha Sôi Thịt. Ông thích ăn ngon, hút thuốc lá có cán. Ông sống trong Toà Tổng Giám Mục Sài Gòn. Ông là con nhà giàu Lái Thiêu, học trường Taberd. Ông kể ông học cùng thời với danh thủ bóng bàn Lê

Văn Tiết. Ông đánh bóng bàn với Lê Văn Tiết ngang tay, ăn qua, ăn lại. Ông và một số người thân quen tổ chức vượt biên, nhưng chỉ mới có con tàu thì cả nhóm bị bắt. Nguyên nhân bị bắt chính là từ Ông Cha Sôi Thệt. Ông từ Toà Tổng Giám Mục đi xuống hậu giang nhiều lần để mua tàu, tìm bến, đúng vào thời Toà Thánh Vatican sắp phong Thánh Tử Đạo cho một số ông Việt Nam tử đạo. Chuyện em nhỏ lên ba nó cũng biết là bọn Công An canh chừng Toà Tổng Giám Mục đi theo ông, chúng nghi ông là đặc phái viên của Đức Tổng Giám Mục, ông được lệnh đem thông điệp của Đức Tổng Giám Mục ra nước ngoài. Phải nhận là chúng nghi có lý.



Người tử tù Lê Mạnh Thát ngồi cùng hàng ghế với Tổng Bí Thư Đỗ Mười. Trí Siêu Lê Mạnh Thát ở cuối ảnh. Đỗ Mười đầu ảnh.

Tôi viết về những ông Linh Mục. Mục Sư, Tu Sĩ Phật Giáo tôi gặp trong tù. Gặp và sống chung phòng tù. Tôi kể từ đầu. Tháng 4 năm 1984, tôi bị đưa lần thứ hai vào Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu. Trong 3 năm 1977, 1978, 1979 tôi đã nằm phơi rốn trong Nhà Tù này. 24 tháng tù kéo dài trong 3 năm. Lần này trở vào, sau mấy tháng nằm biệt giam, tôi sang Phòng Tập Thể 6 Khu C1. Tôi được xếp nằm cạnh một chú tù trạc 30 tuổi. Hỏi qua, hỏi lại, tôi được biết chú là tu sĩ Phật Giáo, bị bắt vì ở trong một tổ chức phản động. Chú bị bắt năm 1982, sau một năm ở Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu, chú đã sang Nhà Tù Chí Hoà. Chú mới bị đưa từ Nhà Tù Chí Hòa về đây để chịu thẩm vấn thêm. Tôi nói cho chú biết Ni Cô Trí Hải, hai ông Tuệ Sĩ, Lê Mạnh Thát mới bị bắt tháng trước. Bấy ngày sau ngày ba vị trên đây bị bắt, Hoà Thượng Thích Trí Thủ viên tịch.

Tên chú là Thích Tâm Lạc. Ra toà năm 1988, chú bị án tù 10 năm khổ sai. Chú gọi tôi là bác:

- Bác không phải là người Phật Giáo, sao bác biết những chuyện đó?

Tôi trả lời:

- Ông Cao Hữu Đính nói cho tôi biết.

Tôi và Tâm Lạc ăn chung với nhau. Chú ăn chay, có người nhà chùa – Già Lam hay Vạn Hạnh – gửi đồ tiếp tế cho chú. Tôi ăn ké đồ chay của chú. Có những món đồ chay khô, làm như mẩu thịt bò khô để lâu không bị mốc, mặn, ăn với cơm tù ngon ời là ngon. Chú hút thuốc rê. Chú nhường chao, sê rê cho tôi. Nhờ chú lần đầu tiên và lần duy nhất trong đời tôi được ăn vỏ chuối. Chú lấy vỏ chuối sứt – vỏ chuối tiêu quá đắng không ăn được – treo lên vài ngày cho vỏ chuối khô đen, lấy xuống tước thành sợi nhỏ, ngâm nước một đêm, khi ăn vắt sơ, trộn với chanh, muối mè, ớt, làm thành một thứ rau nộm chua chua, mặn mặn, cay cay, dễ ăn theo cơm, ăn cho có chất xơ. Chú kể quê chú ở Thừa Thiên. Ông thân chú kháng chiến bị lính Pháp treo lên bắn. Ông cậu chú chủ trì một ngôi chùa, Từ năm 10 tuổi, chú tu trong chùa của ông cậu. Chú kể:

- Những lần mẹ tôi lên thăm chùa, cậu tôi bắt mẹ tôi làm việc cho chùa nhiều hơn, nặng nhọc hơn những bà làm công quả khác. Thấy mẹ tôi phải làm vất vả, tôi oán cậu tôi lắm.

Vì các vị Trí Hải, Tuệ Sĩ, Trí Siêu, và Thượng Toạ Đức Nhuận mới bị bắt, Tâm Lạc bị đưa từ Nhà Tù Chí Hoà về Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu chịu tái thẩm vấn. Chú nói giọng rất nặng. Có lần tôi bảo chú:

- Khổ thì nói khổ. Sao lại cứ khộ khộ là cái gì.

Tôi sống, nằm cạnh, ăn chung với Sư Tâm Lạc chừng ba, bốn tháng thì một tu sĩ Thiên Chúa Giáo vào phòng. Thầy Sáu Lê Văn Bẩy đã học xong nhưng không được bọn Cộng cho thụ phong linh mục. Bẩy trạc tuổi Tâm Lạc: 30 tuổi, người gầy, cao, da trắng. Bẩy được xếp nằm cạnh tôi. Tôi nằm giữa một tu sĩ Phật Giáo, một tu sĩ Thiên Chúa Giáo. Ba chúng tôi ăn chung. Bẩy kể Bẩy bị bắt cùng hai ông Thầy Sáu bạn. Ba Thầy hầu việc Chúa ở vùng Tân Sa Châu. Thấy tín hữu đói Lời Chúa – Kinh Thánh: “*Các người sẽ đói Lời Ta từ bờ biển này sang bờ biển kia.*” – ba ông Thầy Sáu in roneo những bài giảng phát cho tín hữu. Tết năm ấy các Thầy in Lịch Công Giáo cũng bằng roneo. Ba Thầy bị bắt vì tôi “*in ấn bất hợp pháp.*” Bẩy kể:

- Ông Duyên Anh đưa quyển “*Đồi Fanta*” cho tôi đánh máy ra mấy bản để phòng bản thảo viết tay bị mất. Trong tập “*Đồi Fanta*” có mấy bức thư ông Trần Tam Tiệp viết cho ông Duyên Anh, Trong một thư ông Tiệp có nhắc đến bác và ông Dương Hùng Cường. Khi đến nhà bắt tôi vì tội in ấn bất hợp pháp, bọn Công bắt được một quyển “*Đồi Fanta*” tôi giữ lại.

Bẩy được tiếp tế vào loại khá. Tôi ăn nhờ Tâm Lạc, nhờ Bẩy. Rồi ông đàn anh tôi là ông Vương Văn Bách xách chiếu, bị cói, vào phòng. Ông nằm cạnh Bẩy. Ông Vương này là ông anh ruột ông Vương Văn Đông. Luật sư. Ông được mời làm cố vấn cho một anh Tàu Chợ Lớn. Có xe LaDalat đưa rước ông đi làm hàng ngày. Anh Tàu Tư Cai nghe lời bọn Võ Văn Kiệt, Phan Văn Khải kêu gọi “*bung ra*” làm ăn, mở nhà xuất nhập

cảng, buôn bán thẳng với đám Tàu Hong Kong, Singapore, “*Bung ra*” chưa được bao lâu thì Lê Duẩn cho bắt giam hết những anh Tàu Tưởng Bỏ Bung Ra. Tội của các anh là “*kinh doanh sai nguyên tắc xã hội chủ nghĩa*.” Nôm na và huých toẹt là được kinh doanh với nước ngoài nhưng bao nhiêu tiền lời phải nộp hết cho Nhà Nước, tức cho Đảng, không được phép có lời trả lương cao cho nhân viên, mua đất xây nhà cho nhân viên. Tàu Bung Ra Tư Cai bị bắt, ông cố vấn Vương Văn Bách xô khám.

Tôi được quen ông VV Bách qua Ký giả Tô Văn. Ông ăn chung với ba chúng tôi. Ông có hai người con ở Pháp, con trai ông là docteur, nên ông được bà vợ ông tiếp tế đảng hoàng. Bốn chúng tôi là bọn khá nhất trong phòng tù. Tôi đỡ khổ vì được ba ông bạn tù chiều đãi, bao che mọi bề.

Năm 1990 từ Trại Tù Khổ Sai Z 30 A tôi trở về mái nhà xưa, Bẫy và tôi đến thăm anh Bách. Anh có Paris Match, L’Express, Le Point con anh từ Pháp gửi về, anh bảo tôi:

- Đọc báo Pháp chán lắm, toàn những chuyện không liên can gì đến mình. Đọc báo của bọn Nga mình thích hơn. Vì những chuyện xảy ra ở Nga đều xảy ra ở nước mình.

Anh nói đúng. Năm 1990 bọn báo Nga Sputnik, Newtimes – ấn bản tiếng Anh, tiếng Pháp từ lâu vẫn được bán rẻ ở Sài Gòn – những tờ báo chuyên ca tụng Đảng và Lãnh Đạo, nay quay mặt chửi Đảng, bới móc những lỗi lầm của Đảng, những bê bối của bọn lãnh tụ. **Sẽ không người Việt nào ngạc nhiên khi mai đây Tượng Bác Hồ “muôn kính, ngàn yêu” của bọn Bắc Cộng bị nhân dân lôi cổ ra cho nằm tênh hênh trước cửa chợ, bọn báo Tuổi Trẻ, Thanh Niên – bọn từng ca tụng Đảng, Bác hết lời – sẽ trở mặt chửi Đảng, chửi ác, chửi đều trước hơn ai hết.**

Nhưng cuộc đoàn tụ của bốn Tù Nhân chúng tôi không lâu. Mỗi tháng Nhà Tù Số 4 Phan Đăng Lưu đưa một số tù đã xong thẩm vấn sang Nhà Tù Chí Hoà. Anh Vương Văn Bách xách bị sang Nhà Tù Chí Hoà trước, tháng sau Bẫy và Tâm Lạc cùng ra khỏi phòng. Hai người đi rồi, tôi thấy tôi cô đơn quá đỗi. Tôi ngồi dựa tường, ứa nước mắt tự thương thân. Rồi tôi cũng sang Nhà Tù Chí Hoà. Một buổi trưa tôi xách bị, chiếu, theo các bạn tù vào trong sân Nhà Tù Chí Hoà. Nhìn lên tôi chỉ thấy những tầng gác cao vây kín với những chấn song sắt đen sì. Tôi nghĩ:

“Mình đang ở trong Nhà Tù Chí Hoà, nhà tù lớn nhất Đông Dương. Ngày nào ra khỏi đây, mình sẽ kiêu hãnh vì mình đã sống trong Nhà Tù Chí Hoà.”

Tôi nghĩ:

“Người Sài Gòn bị Cộng Sản bắt đi tù, không vào Nhà Tù Chí Hoà, chưa hẳn là Tù.”

Nhóm Biệt Kích Cầm Bút Doãn Quốc Sĩ, Dương Hùng Cường, Khuất Duy Trác, Trần Ngọc Tự, Lý Thụy Ý, Nguyễn Thị Nhạn và tôi bị chia ra cho vào các phòng. Tôi vào Phòng 10 Khu ED. Người tù đón tôi trong Phòng Tù này là Thầy Sáu Lê Văn Bẫy. Tôi mừng ơi là mừng. “*Tha hương ngộ cố tri*” đã mừng hết lớn. Người tinh thần yếu siu chuyên sống dựa dẫm người khác như tôi – trẻ tôi sống nhờ mẹ tôi, có vợ tôi sống dựa vào vợ tôi – mà “*Xô khám ngộ cố tri*” mừng biết chừng bao. Xô khám Tổng Nha đã ngán đến mang tai, xô khám Chí Hoà là cái Khám dễ sợ nhất ba nước Đông Dương Việt-Mên-Lào, bao nhiêu gan ruột anh thường dân yếu siu là tôi nhão nhoẹt. Chúa thương tôi, Chúa cho tôi gặp lại Bẫy trong Nhà Tù Chí Hoà. Bẫy sang Chí Hoà cùng xe tù với Trí Siêu Lê Mạnh Thát, Bẫy vào Phòng 10 Chí Hoà cùng với Lê Mạnh Thát. Hai ông tu sĩ hai tôn giáo thân mật với nhau. Tôi được ăn chung với Bẫy và Thát, ngủ nằm cạnh hai ông. Rồi Lâm Tới Vượt Biên vào phòng. Tới từng là học trò của Thầy Bẫy. Tới nhập bọn với ba chúng tôi. Tới lo đặt bát lấy cơm, canh, rửa bát cho chúng tôi. Tới tên là Nguyễn Văn Tới, tôi gọi nó là Lâm Tới theo tên anh Lâm Tới, diễn viên xi-nê Thành Hồ thời ấy.

Năm 1987 Thầy Sáu Lê Văn Bẫy và hai ông Thầy Sáu In Ấn Bất Hợp Pháp ra toà, hai ông Thầy In Ấn lãnh mỗi ông 3 năm tù khổ sai, Thầy Sáu Lê Văn Bẫy bị phang 8 năm tù. Ông Chủ Nhà In Photocopy bị tịch thu cái máy in. Oan cho ông, thời Quốc Gia VNCH có ai in photocopy vài chục tờ mà phải xin phép.

Lê Văn Bẫy tù khổ sai 3 năm, 5 năm tù khổ sai vì “tội tàng trữ tài liệu phản động: cất giữ quyển “*Đồi Fanta*” của Duyên Anh. Đó là chưa kể tôi đánh máy “*Đồi Fanta*” ra làm nhiều bản. Bẫy kể:

- Tôi nói có người quen đưa tôi tập giấy nhờ giữ dùm. Tôi không biết nhà anh ta. Tôi không quen ai là Duyên Anh.

Nếu khai và nhận tôi đánh máy chắc 5 năm tù cộng thêm ít nhất là 3 năm tù nữa. Tôi không biết Duyên Anh có biết Lê Văn Bẫy bị tù 5 năm về tôi “cất giữ *Đồi Fanta*” hay không, khi Bẫy bị bắt Duyên Anh đã vượt biên đi thoát.

Tôi kể chuyện này để nói lên việc những năm từ Tháng Tư 1975 bọn **Bắc Cộng coi người dân Quốc Gia Việt Nam Cộng Hoà như dân một nước bị chúng xâm lăng, chúng đàn áp người dân VNCH như chúng trừng phạt kẻ thù, chúng cố ý, chúng công khai tiêu diệt người dân VNCH.**

Tôi viết để nói lên việc bọn Bắc Cộng những năm nay – những năm 2000 – vẫn trừng phạt những người chống chúng nhưng **so với mức độ tàn ác của chúng đối với những người dân VNCH những năm 1975-1999 thì không ăn nhằm gì.**

Những ngày như lá, tháng như mây.. Năm 2011, tôi liên lạc được với Lâm Tới. Năm 1989 khi Tới và tôi ở tù Chí Hoà, nó chỉ biết lem nhem vài câu tiếng Anh. Vượt biên sang được Mỹ, tôi không biết nó học hành thế nào mà nay nó là chuyên viên bảo trì máy bay không người lái của Mỹ. Tới cho tôi biết Thầy Sáu Lê Văn Bầy nay là linh mục. Thầy được sang Pháp học giáo lý mấy năm, về nước được thụ phong linh mục. Tôi nghĩ 10 năm tù đầy ấy là do Thiên Chúa thử thách người con yêu của Chúa. Qua trường hợp Linh mục Lê Văn Bầy, tôi thấy như vậy là **bọn Duy Vật Vô Thần – bọn Bắc Việt Cộng – đã thua nặng ở Việt Nam. Chúng muốn tiêu diệt tôn giáo – tất cả các tôn giáo – chúng cấm nhân dân theo đạo, chúng cấm việc truyền đạo, chúng bắt tù, chúng cô lập những nhà tu hành. Nhưng – nhắc lại: chúng đã thất bại.**

Tôi đã viết nhiều về Trí Siêu Lê Mạnh Thát. Trong bài này tôi không viết lại những gì tôi đã viết về Trí Siêu. Tôi viết vài chuyện mới về Trí Siêu.

Tôi thấy Trí Siêu là một cư sĩ Phật Giáo nhưng không phải là một tăng sĩ, một ông Sư như ta vẫn nghĩ về các Sư. Cư sĩ Trí Siêu ở chùa ăn chay, nhưng vẫn để tóc dài. Đó là chuyện riêng của Cư sĩ Trí Siêu. Mới đây tôi thấy trên Internet loan mấy tin mới về những hoạt động của Trí Siêu.

Trí Siêu Lê Mạnh Thát là vị tu theo Phật duy nhất ở Việt Nam bị bọn Cộng Sản bắt, giam nhiều năm, bị xử tử hình, cho vào nằm Khu Tử Hình Nhà Tù Chí Hoà chờ lên bãi bắn; để rồi khi bọn Cộng Sản trong cơn hấp hối phải trả quyền truyền đạo cho ông. Có ảnh Trí Siêu ngồi cùng hàng ghế với Đỗ Mười. Việc người tử tù ngồi ngang hàng với tên Độc Tài Đầu Xỏ từng xử tử hình mình là cái Nhục cho tên Đầu Xỏ Cộng. Từ 10 năm nay Trí Siêu là Phó Viện Trưởng Viện Phật Học, ông ra ngoại quốc nhiều lần.

Đây là bản văn trên Internet của Đài BBC.

Trích BBC

Bài phỏng vấn Thiền sư Lê Mạnh Thát được thực hiện khi ông đến dự hội thảo về Hòa Giải tại Viện Trần Nhân Tông ngày 21/9/2012 tổ chức tại Đại học Harvard, Hoa Kỳ. Thiền sư Lê Mạnh Thát cho rằng Vua Trần Nhân Tông là một nhân vật tiêu biểu trong lịch sử Việt Nam nhất là vì tư tưởng hòa giải dân tộc của ông vẫn còn tính thời sự.

BBC: Ông có nói tới hòa giải giữa Hoa Kỳ và Việt Nam sau thời chiến tranh và vị Vua Trần Nhân Tông có thể được nhắc lại để cổ vũ đóng một vai trò. Thế nhưng vấn đề hòa giải giữa người Việt thì Trần Nhân Tông đóng vai trò gì?

LM Thát: Giữa người Việt với nhau, thì (vai trò của) Vua Trần Nhân Tông rất lớn, sự thực là ngay năm 1975, một số vị lãnh đạo miền Bắc vào miền Nam, chúng tôi cũng đã đề cập điều đó. Chúng tôi nói là chúng ta không bàn chuyện đúng sai của cuộc chiến tranh. Bây giờ đất nước hòa bình, thống nhất, thì mình có sách lược rõ ràng. Dân tộc mình có một bộ phận đối lập hẳn với những người chiến thắng, cho nên mình phải có một sách lược rõ ràng.

Tôi có nhắc tới chuyện Vua Trần Nhân Tông, sau khi đánh bại quân Nguyên, thì những tài liệu liên quan tới người Việt Nam của phía Trần Nhân Tông trước đây từng đầu đơn xin theo quân Nguyên, mà những người làm công tác tình báo, an ninh lúc bấy giờ thu được, trình lên Vua, đòi phải điều tra những việc này, để xử lý, thì Vua Trần Nhân Tông đã ra lệnh là đốt hết tất cả những tài liệu ấy.

Tức là không nói đến chuyện lý lịch nữa. Vấn đề là chúng ta đánh thắng giặc rồi, thì bây giờ chúng ta xây dựng. Xây dựng thì chúng ta đoàn kết với nhau. Vấn đề này, ngay từ đầu, ngay sau năm 1975, chúng tôi đã đề cập với Đảng và Nhà nước Việt Nam.

Ngưng trích bài BBC phỏng vấn LM Thát.

CTHĐ:

Bài tường thuật cuộc BBC phỏng vấn **quá dài, lời lẽ luộm thuộm**, nên tôi chỉ trích ở đây hai đoạn trên. Tôi không tin Lê Mạnh Thát lại có thể **nói ngớ ngẩn quá đến như thế**.

Bọn Bắc Cộng là bọn đã, đang thẳng tay giết người Việt Nam, giết đồng bào của chúng. Chúng không có qua một tư cách gì – tư cách dù nhỏ bằng cái tỉ con gà mái – để nói làm nhảm về sự khoan hoà của Vua Trần Nhân Tông. Trí Siêu Lê Mạnh Thát là người từng chống chế độ Cộng Sản bạo ngược, người bị bọn Cộng kết án tử hình, là người **không thể ngồi với bọn Bắc Cộng để nói chuyện hoà giải hoà hợp** giữa người Việt với người Việt. **Bọn Bắc Cộng đã giết hết những người VNCH chống chúng, nay còn ai để chúng tính chuyên hoà hợp hoà giải! Chuyên Vớ Vẩn.**

Đây là bài viết của một người trong nước kể chuyện đến gặp Trí Siêu Lê Mạnh Thát.

Trích Internet:

Một ngày mất điện. Cái nắng miền Trung bỏng rát. Những người bạn của tôi đang khi nhâm nhi ly cà phê ở Hồ Gia Viên, anh Mai Văn Giảng từ Hà Nội vào điện về thăm tư thất của Thiền sư — GSTS Lê Mạnh Thát ở thôn Cu Hoan, xã Hải Thiện, huyện Hải Lăng, tỉnh Quảng Trị và chúng tôi lên đường. Thiền sư tuổi Giáp thân, năm nay 68 tuổi, thông tuệ. Hiện là Phó Viện trưởng Viện Nghiên cứu Phật giáo VN tại TP Hồ Chí Minh.

Theo Bách khoa toàn thư mở Wikipedia:

“Giáo sư, tiến sĩ, sử gia, thiền sư Lê Mạnh Thát hay Thượng tọa Thích Trí Siêu sinh ngày 15 tháng 4 năm 1944 tại Quảng Trị. Là một nhà tu hành xuất gia từ bé, nhưng ông vẫn để tóc. Năm 1959, ông vào Huế trọ ở chùa Báo Quốc và theo học tại Quốc học Huế. Năm 20 tuổi ông đậu cử nhân ngành triết học tại Viện Đại học Đà Lạt.

- Từ 1965-1974 ông theo học tại Viện Đại học Winconsin, Madison, Hoa Kỳ, ông lấy bằng tiến sĩ y khoa, triết học, nhân chủng học.*
- Năm 1974-1975, ông là giáo sư Viện Đại học Vạn Hạnh – Sài Gòn, giảng dạy các môn tiếng Sanskrit, lịch sử triết học Ấn Độ, lịch sử Phật giáo Việt Nam*
- Từ 1975-1984, ông giảng dạy tại Viện nghiên cứu Phật học Vạn Hạnh – thành phố Hồ Chí Minh*
- Từ 1998-đến nay: ông là giáo sư, Phó Viện trưởng – Viện Nghiên cứu Phật giáo Việt Nam tại thành phố Hồ Chí Minh.*

Ông thông thạo hơn 15 thứ tiếng.

Gặp ông, một con người dung dị. Khi chúng tôi đến, thiền sư đang mặc bộ đồ xanh công nhân đang lao động. Ông pha trà và sau phần giới thiệu ban đầu, ông lui ra thay trang phục và vào tiếp chúng tôi rất lịch thiệp. Trong câu chuyện Thiền sư đề cao vai trò và tư tưởng Hồ Chí Minh và nhiều chuyện về quê hương, làng nước.

Ngưng trích.

CTHĐ:

Thiền Sư nói thông thạo 15 thứ tiếng!

Bốc thơm quá ló. Thành ra ló bịch. Thiền Sư Từ Tội thông minh hơn cả “Bác Hồ” của bọn Bắc Cộng. Ở Phòng 10 Nhà Tù Chí Hoà, có lần tôi nghe Thiền Sư đấu tiếng Pháp với một ông tù. Tiếng Pháp của Thiền Sư Giả Cày, Bồi tệt hơn Bồi.

Trong tiểu sử của Tiến Sĩ Lê Mạnh Thát thiếu câu

“Từ 1994 ông bị bắt về tội chống cộng, ra toà năm 1998 ông bị xử tử hình. Được xuống án 20 năm tù khổ sai, ông ở tù đến năm 2000 mới được trở về chùa.”

“Thiền Sư đề cao vai trò và tư tưởng tư tưởng Hồ Chí Minh.”

Trong Phòng 10 Nhà Tù Chí Hòa năm 1997 Người Tù Lê Mạnh Thát ca tụng Hồ Chí Minh như sau:

“Lịch Sử Đảng Cộng Sản Liên Xô do bọn Nga Cộng viết láo. Vậy mà cũng cong lưng ngồi dịch. Chí Minh cái gì, Chí Ngu thì có.”